

Serie nouă, Numărul 11, 4-10 martie 2016

GAZETA®

BRAȘOVULUI

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

Le-a pus cruce!

Cel mai important subiect politic al săptămânii este fără îndoială candidatura fostului consilier local, **Cătălin Leonte**, (foto) pentru postul de primar al Brașovului. Fost membru PSD, soldat disciplinat până la punctul în care liderii matusalemici ai PSD Brașov au aprobat tacit faptele de vitejească corupție și duplicitarism politic ale și mai marilor din PSD, acesta s-a făcut remarcat prin poziția sa tranșantă față de Ponta, Dragnea și alți barosani rozalii. Rozalii la obraji, bine hrăniți spre ușoară și greoaie transpirare. Transpirare nu prin munca și grija la nevoile oamenilor zic eu, ci mai curând spre dreapta preocupare de alimentare a rezervoarelor la gipanele care le transportă corpurile bine îndestulate. Luarea de poziție a lui Leonte față de corupții politici nu este singulară. Oameni au început să-și pună întrebări. Nu numai la PSD. **»pag. 2**

Cornelius POPA

De-a lungul anilor, românii, cei mulți, au ales doar emoțional.

Cei puțini – strict meschin, cu gândul doar la punga și mațul lor.

Prețul, de fiecare dată, l-au plătit cei mulți.

Anii au trecut, succesiunile nefericite de lideri ne-au copleșit.

Viața, în țara asta, s-a ticăloșit tocmai prin vrerea celor aleși de noi.

Sau acceptați cu stoicism.

Editorial

Coloana infinitului

Desigur, dacă ajungi la Tîrgu Jiu, vei constata că nu este fără de sfîrșit. Nici vorbă: Coloana Infinitului are și punct de început, și punct de sfîrșit. Este o bucată de metal, impresionantă ca operă de artă și ca metaforă. Dar este absolut finită. Nu opera genialului Brîncuși este fără de sfîrșit în România. Dar asta nu înseamnă că România este lipsită de așa ceva. Doar că nu este monumentul de la Tîrgu Jiu.

Coloana infinitului există printre noi. Nu este concepută de vreun Brîncuși, ci de noi toți. Nu este din piatră sau metal. Materialul de construcție este mult mai pretențios. Dar și mult mai dureros. Autentică noastră coloană infinită rezidă din suma prostiilor pe care le-am comis de-a lungul istoriei. Din suma deciziilor stupide luate în momentele de răscruce ale alegerii conducătorilor. Cu rare excepții, alegerea a fost sau proastă

sau ticăloșită. Oricum, efectul a fost același: noi suferințe aduse în rîndul celor mulți. Că doar greșelile trebuie plătite, nu?

De-a lungul anilor, românii, cei mulți, au ales doar emoțional. Cei puțini – strict meschin, cu gândul doar la punga și mațul lor. Prețul, de fiecare dată, l-au plătit cei mulți. Anii au trecut, succesiunile nefericite de lideri ne-au copleșit. Viața, în țara asta, s-a ticăloșit tocmai prin vrerea celor aleși de noi. Sau acceptați cu stoicism. Iar asta nu a făcut decît să adauge noi piese în coloana infinită a suferințelor acestui neam. Tiparul este asemănător celui al maestrului Brîncuși: te mai strînge, te mai lasă să respiri, iar te sugrumă, iar te lasă. Doar că de aici lipsește categoric sublimul. Spun asta pentru că nu mi se pare absolut nimic sublim în a accepta cu stoicism și a căuta masochistic noi suferințe. Noi renunțări. Partea a mai proastă este că, deși

conștientizăm toate acestea, perseverăm în a ne da singuri cu ciocanul peste dește. Este drept, în ultima vreme ne-am europeanizat și noi. Acum o comitem cu ștampila și buletinul de vot. Dar o comitem ciclic, ritmic. Și am mai adăugat ceva: pentru a nu ne mai acuza singuri ori cu ajutorul binevoitorilor, că iarăși am comis una lată, cînd vine momentul de a alege, adoptăm tactici de struț. Ne băgăm capul în pămînt, apoi ridicăm din umeri, trîmbițăm că nu noi sîntem autorii tîmpeniei și chiar arătăm, acuzator, cu degețelul bondoc spre cei ce au votat. Uitînd cu bună știință că, de fapt, sîntem una și aceeași plămădă: sîntem cei ce căutăm infinitatea suferinței.

Spun aceste cuvinte pentru că, în trei luni năvălesc iarăși urnele de votare peste noi. Și iată ce arată sondajele: cel mai important subiect pentru românul de rînd este corupția. Probabil cel puțin

la fel de important ca locul de muncă. Dar, în preferințele electorale imediate, figurează o serie de candidați, primari sau președinți de consilii județene care au grave probleme cu corupția, care sînt în fază de cercetare penală sau chiar aduși în fața instanțelor de judecată. Dar, românii, care susțin că cel mai mare flagel al societății actuale este corupția, îi preferă. Și îi votează. După care se dau cu amigdalele de asfalt că, vai, cum se poate așa ceva, ca niște corupți să îi conducă. Iar ciclul este reluat la fiecare moment electoral, fie că este vorba despre locale, fie de legislative (107 parlamentari aflați în diferite faze de cercetare penală și/sau judecătorească, conform Raportului GRECO pentru România). După cum spuneam: coloana infinitului făcută cu mina noastră: cînd te strînge, cînd te lasă să respiri, cînd te strînge, cînd te lasă...

Contraeditorial

Politicianul

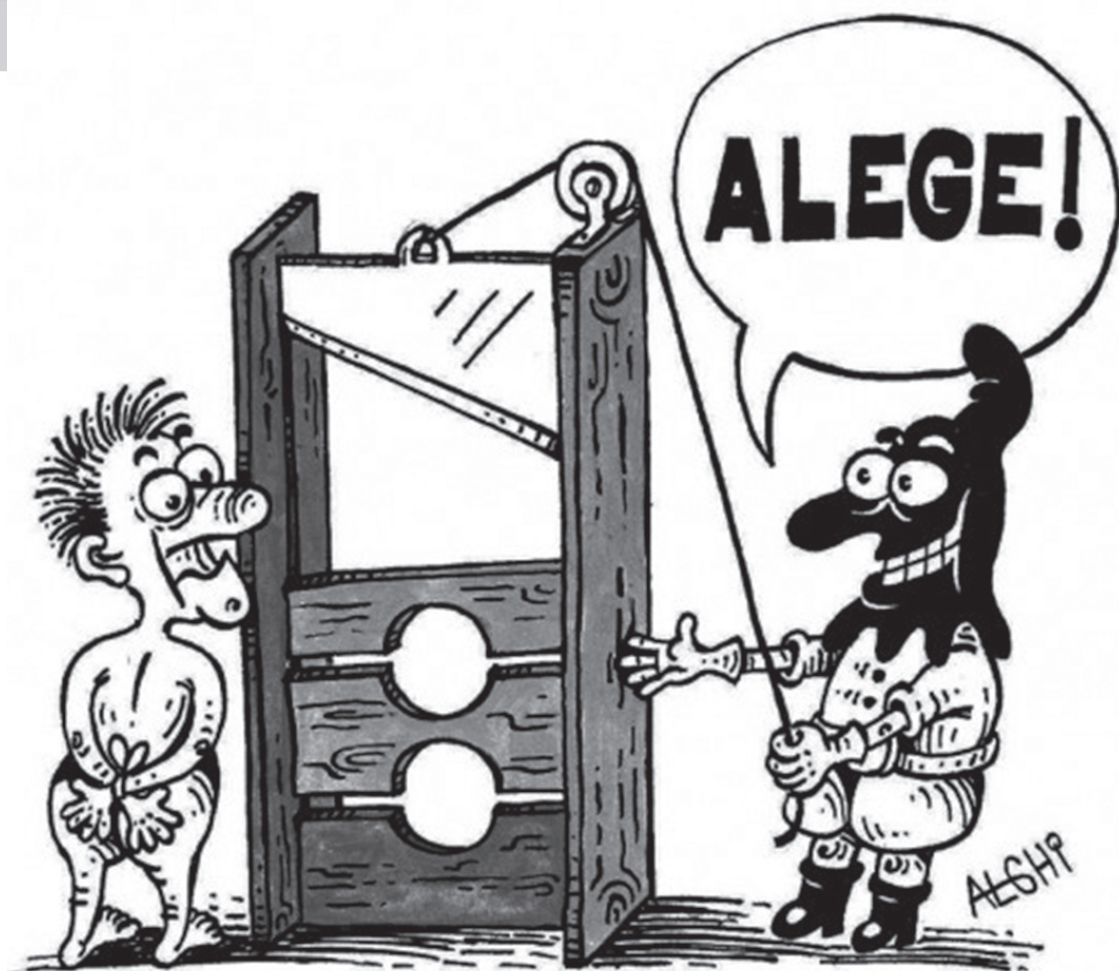
Dan VĂJU

Conform DEX politica înseamnă știința și arta de a governa un stat, de unde rezultă pe cale de consecință faptul că politicianul cunoaște această știință. Politicianul are, probabil, acea expertiză care îl pune în fruntea comunității, pentru a avea grijă de concetățenii lui. În numele bunăstării sociale și al respectului pentru democrație. În numele cetățeanului, a simplului votant. Un om a cărui moralitate și corectitudine nu pot fi puse îndoială. Un exemplu pentru societate în ansamblul ei. Un model demn de urmat în viață. Altfel, mă gândesc, de ce mai participă la alegeri, de ce investește timp și bani pentru a merge în Parlament, sau pentru a administra un oraș sau o comună. De ce se străduiește atât de mult să ne convingă că ne va conduce bine, transparent și că va aduce prosperitate pentru fiecare dintre noi. Pentru un salariu cât de cât

decent? Pentru mașină, secretară și șofer plătiți integral de la „buget”? Sau aici întâlnim setea nestăvilă de putere și înavuțire rapidă.

Pluripartitismul și dreptul la opinie sunt caracteristicile de bază ale unei societăți democratice (*demos* – popor, *cratos* – putere). Și mai mult decât atât fiecare are dreptul să-și exprime propria opinie. O mie de capete, o mie de idei! În democrație, părerea se exprimă prin vot. O paletă largă de doctrine politice și promisiuni sunt la dispoziția votanților din partea celor ce concurează la aceste funcții. Votanți decid din când în când, la urne, cine îi reprezintă ca deputați, senatori, primari, membri ai Consiliilor Locale și Județene. Politicienii propun, cetățenii acceptă. Într-un fel sau altul, prin acest proces, se asigură rotația la procesul de guvernare, unii dintre politicieni favorizând clasele defavorizate, și militând pentru egalitate de șanse și protecție socială – *doctrina socială*, unii favorizând dezvoltarea capitalului, și a celor care dispun de acesta – *doctrina liberală*. E insesizabilă, într-o țară normal dezvoltată din punct de vedere democratic, alternanța la guvernare. Pentru că, într-o țară normală, politica se face pentru cetățean și în sprijinul cetățeanului.

România 2016. An electoral! Politicienii își ascut dinții ca lupul din povestea cu Scufița Roșie, și se

maschează în bunicuță. Vorbesc mai puțin despre trecut, dar foarte mult despre viitor. Ca în 2012, ca în 2008, 2004, 2000. Alți ani electorali. Și ce auzim din gura lor? Că ar fi făcut tot ce au promis, dar nu i-a lăsat opoziția. Sau criza. Sau Uniunea Europeană. Conjunctura economică nu a fost favorabilă. Ceilalți sunt de vină. Că DNA e de vină. Și că îi compromite și îi plimbă în cătușe. Și că serviciile secrete îi ascultă și le fabrică dosare. Despre viitor în schimb, numai de bine. Investiții masive, străine, locuri de muncă bine plătite, șosele și autostrăzi. Salariul minim va crește, se vor bate personal pentru această chestiune. Taxele și impozitele vor înregistra scăderi. Va curge lapte și miere!

În fiecare an electoral ne promit aceleași lucruri. Rar de tot, câte o promisiune se mai adevărește, cred că la voia întâmplări. Pentru că după alegeri politicianul devine surd și uituc. Evident la adresa noastră, a celor care l-am investit cu încredere. Pentru el cel mai important lucru este să-și susțină afacerile acum, și să-și achite datoriile „oculte” făcute în timpul campaniei electorale. A ajuns la putere, și

are acces la banul public. Statul nu se uită prea bine când cheltuie în acest caz, și mai ales când partidul te recomandă, afacerile merg unse. A promis, a făcut compromisuri, s-a zbatut, a dat din coate și a ajuns unde trebuie, exact acolo unde este pâinea și cuțitul. Câștigă ceva dacă se poartă frumos cu votanții și se ține de cuvânt? Eventual recunoștința celor care l-au votat. Dar aia nu ține de foame!

Când i se cere părerea sau este tras la răspundere de votanți după alegeri, spune că situația este gravă, foarte gravă, că nu sunt bani pentru orice am avea nevoie. Are mâinile legate, pentru că, ce să vezi, ar face dar nu-l lasă ceilalți. Opoziția, DNA, Uniunea Europeană sunt motivele pentru care nu se poate ține de promisiuni. În schimb când își votează drepturile bănești, brusc sunt bani. Dacă cerem locuri de muncă, situația e gravă, nu sunt investiții. Când are nevoie să-și angajeze neamurile, hop, se inventează posturi libere prin diferite locuri, la stat, plătite cu salarii bune.

Suntem victime ai acestor manipulatori de mare clasă. Ce profesioniști, ce democrație, ce

politică transparentă, ce grijă față de votant? În România asta e o utopie. Ei știu foarte bine că dacă ar spune adevărul, nu numai că nu ar fi votați, dar ar mai fi și fugăriți cu pietre pe stradă. Așa că aplică tactica „Eu te mint cât de cât credibil, mai dau și un mititel cu muștar, tu, votantule, aproape mă crezi. La vot mă validezi și mai vedem noi după aceea”.

Astfel putem defini politicianul ca un individ care este interesat de propria bunăstare, capabil să-și mintă semenul fără să clipească, maestru în arta manipulării și a prosteliei. Iar politica, arta de a ajunge la resursele nelimitate ale bugetului de stat.

„Stăpânii” noștri știu asta. Și au interesul să perpetueze acest model. Dacă politicianul ar face ceva bun pentru oamenii pe care îi reprezintă, asta ar fi un semn de încredere, un prim pas în crearea unei legături adevărate și eficiente, cu beneficii sociale reale. Ar fi un drumul către normalitate socială. Dar „stăpânii” nu vor ca noi să ne înțelegem, pentru că profiturile mari se fac în ape tulburi, care acoperă incompetența și mai ales hoția.

România 2016. An electoral! Politicienii își ascut dinții ca lupul din povestea cu Scufița Roșie, și se maschează în bunicuță. Vorbesc mai puțin despre trecut, dar foarte mult despre viitor. Ca în 2012, ca în 2008, 2004, 2000. Alți ani electorali. Și ce auzim din gura lor? Că ar fi făcut tot ce au promis, dar nu i-a lăsat opoziția. Sau criza. Sau Uniunea Europeană. Conjunctura economică nu a fost favorabilă. Ceilalți sunt de vină. Că DNA e de vină. Și că îi compromite și îi plimbă în cătușe.

Le-a pus cruce!

Alexandru PETRESCU

continuare din pagina 1
Si la alte partide. Întrebări legitime, întrebări legate de prosperitatea afișată de lideri în comparație cu austeritatea forțată la care sunt supuși oamenii. Întrebări care atunci când au fost puse au dus doar la respingerea celui care le-a pus. Respingere urmată de rânjete și miștouri de cartier, râsete disprețuitoare la adresa „prostovanului curajos” care și-a permis să întrebe. Un fel de „hai sictir fraiere,

noi decidem”. Râsete și hohote de personaje pitorești la marginea „Crucii de Piatră a politicii”. Ieșirea la scenă deschisă făcută de Cătălin Leonte și refuzul lui să fie reprezentantul unui om sau a unor interese și nu reprezentantul oamenilor este un precedent. În mod cert avem surpriza să vedem asemenea atitudine și la alte persoane publice sătule de minciuna colectivă pe care trebuie să o înghițim noi, plebea, de la cei care și-au creat clanuri

conducătoare, veritabile „case regale” cu urmași și moștenitori pe linie de sânge.

Iar cei care ies și pun întrebări sunt tot mai mulți. Și noi, cei care mai avem verticalitate, trebuie să le oferim suportul și sprijinul să iasă în față și să întrebe. Să ceară socoteală. Iar celor care vor avea curaj să lupte cu sistemul politic corupt le vom oferi sprijinul. Dar de data asta vom avea grijă ca ei să nu „pice în păcat și să nu ajungă ca cel rău”.

Răsul disprețuitor al celor care s-au folosit de relațiile politice pentru a se lipi de scaunul cald se va topi. Pentru că cei care muncesc și transpiră, cei care robotesc ca albinuțele în stup doar pentru satisfacția trântorilor s-au săturat. Și atunci disprețuitorul rânjet se va transforma în subitul rictus politicus. Un rictus al trântorului care nici măcar nu și-a făcut datoria. Niciodată.

Împreună creștem Brașovul

Am decis să candidez la funcția de primar al Brașovului

Lumea s-a schimbat, așteptările oamenilor sunt azi clare și ferme. Dar, în timp ce oamenii cer lideri implicați și eficienți, dedicați comunității, clasa politică preferă să rămână în urmă.

Sunt brașovean. Am 43 de ani, am studii de drept și de management. Am lucrat în companii mari, am ajuns manager foarte de tânăr, am coordonat 4000 de oameni.

Știu ce înseamnă administrația. Am fost consilier local și președinte al Comisiei Economice din Consiliul Local. Am muncit pentru brașoveni, am refuzat orice compromis. Am demisionat din partidul al cărui membru am fost și din funcția de consilier. Eu nu sunt legat de modul feudal de a face politică.

Am o familie de care sunt mândru. Soția mea este filolog. Avem

trei fete senzaționale. Ne dorim să-și găsească rostul acasă, nu pe alte meleaguri.

Am făcut sport dintotdeauna. Știu ce înseamnă spiritul de echipă și competiția. Sunt monitor de schi și conduc secția de Sporturi de Iarnă a Asociației Sportive Corona. Sunt mândru de rezultatele sportivilor noștri.

Știu ce avem de făcut. Păstrăm ceea ce e bun și creștem Brașovul! Aeroportul, autostrada, proiectele cu impact economic sunt prioritare. Avem nevoie să susținem crearea de locuri de muncă sigure și plătite corect. Avem nevoie să dezvoltăm sportul și cultura și trebuie să avem grijă de copii și de vârstnici. În lumea civilizată, cei care au dat urmașilor un oraș sunt respectați, iar cei care îl duc mai departe au grijă să îl predea cum se

cuvine urmașilor. Putem și noi!

Sunt un om onest și deschis, nu iubesc vrajba. Iubesc munca și adevărul. Sunt educat în spiritul Brașovului, știu ce este multiculturalitatea, știu ce înseamnă respectul. Și știu că numai prin muncă cinstită, stând pe valori și respectându-ne unii pe alții putem merge mai departe.

Vă invit cu drag și speranță pe toți brașovenii să lucrăm împreună. Invit ONG-urile, asociațiile profesionale, partidele, membrii de partid care s-au săturat de feudalismul șefilor lor, funcționarii din instituțiile publice să facă parte din acest proiect de creștere sănătoasă a Brașovului. Împreună vom reuși!

Conțați pe mine!

Cătălin LEONTE

Salut decizia lui Cătălin Leonte de a intra în cursa pentru Primărie

Prof. Dr. MSc.
Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific,
Șef Departament
de Neurochirurgie
Spital Sanador,
București

Îl cunosc și îl apreciez pe Cătălin Leonte. L-am întâlnit de multe ori la București, unde a lucrat mulți ani ca manager într-o mare bancă.

L-am întâlnit de multe ori în orașul nostru, Brașov. Este unul dintre acei oameni care transmit energie și dinamism și este un brașovean pozitiv în ținută și expresie. Este o adevărată plăcere să discuți cu el, să îi simți căldura și echilibrul interior.

În fiecare lună, am câteva sesiuni de consultații de specialitate la o clinică privată din Brașov. Întâlnesc foarte multă lume – pacienți, medici, personal medical, studenți. Nu de puține ori, discutăm și despre alte subiecte decât cele medicale, iar foarte des ne aplecăm asupra politicii și culturii brașovene.

Dezamăgirea a fost numitorul

comun al ultimei perioade. Reacția de după accidentul de la Colectiv a fost o demonstrație explozivă a unei nemulțumiri latente. O nemulțumire prezentă acut și la Brașov.

Nu am să vorbesc despre vina noastră pentru această situație. Îi știm de ani de zile. Am să vorbesc însă despre nevoia de schimbare și am să spun aici, în ziarul acesta al brașovenilor, că schimbarea aici se poate face concret și relativ simplu: ne uităm la cei care candideză la fotoliul de primar al Brașovului și îl alegem pe cel mai potrivit.

Am aflat despre demisia lui Cătălin Leonte din partidul din care a făcut parte și din Consiliul Local și despre anunțul său că va candida la funcția de primar al Brașovului. Bravo! Asumarea unui astfel de gest presupune curaj, dar

și încredere în brașoveni. Îmi asum și eu susținerea față de el și sper că brașovenii să îl vadă ca pe un manager proactiv, ca pe un om echilibrat și cald, așa cum este.

Brașovul trebuie dus la următorul nivel de dezvoltare. Potențialul acestui oraș – în care m-am format și eu ca cetățean, doctor și profesor universitar – este uriaș. Kronstadt-ul trebuie să fie orașul adevărat al coroanei! Tâmpa, pădurile, Poiana Brașov, cetatea și străzile vechi sunt minuni pentru suflet și, o spun ca neurochirurg, și pentru creier. Gospodărirea acestui burg real cere un manager bun. Un manager deschis către ceilalți, care să facă, în sfârșit, acea politică a firescului, care nu produce nici dezamăgire și nici nu ne aruncă în deznădejde. Este nevoie în Brașov – și nu numai – de pozitiv,

de echitate, de lucruri bune, de oameni modești, capabili și de calitate. Cătălin Leonte are acest „bagaj” și sunt onorat să spun: îl susțin!

Cătălin Leonte și-a asumat responsabilitatea acestui gest de a candida la Primăria Brașovului; și-a riscat timpul, energia, personalitatea pentru dumneavoastră, dragi brașoveni.

Și-a luat inima în dinți și a spus cu putere: „candidez”.

Acum, este rândul nostru de a-l susține. Eu, brașoveanul, Alexandru Vlad Ciurea, doctor și profesor universitar la UMF „Carol Davila” București, voi fi alături de Cătălin Leonte, pe care îl stimez și îl susțin.

Vă rog și pe voi, dragi brașoveni, să luptați alături de dânsul pentru BRAȘOVUL NOSTRU IUBIT!

O trezire la o nouă viață!

Energiile țării se consumă în reglări de conturi, în eforturi de supraviețuire politică și în echilibristica mai abilă sau mai stângace a politicienilor, iar în fața generației tinere a țării noastre stă o mare provocare. Dacă vom reuși, noi tinerii să-i facem față sau nu, ne vor judeca urmașii. În aceste zile, când țara se zbate într-un dezastru social-economic fără precedent și are nevoie să fie condusă cu multă grijă, dragoste, obraz și profesionalism, energiile actualei clasei politice sunt deturnate și irosite în lupte.

Consider că reforma clasei politice este un deziderat realizabil numai prin implicare. Să ne jucăm puțin și să ne întrebăm: Care este primul cuvânt care le vine oamenilor în minte

când se gândesc la actuala clasă politică? Răspunsurile sunt nenumărate, ambigue și nu chiar ortodoxe; însă ca tânăr ce își asumă o candidatură la o funcție publică, știind că o funcție înseamnă responsabilitate în plus și necesită dorință, viziune în gestionarea problemelor comunității, spun clar, dârz și răspicat „A venit vremea...” ca tânăra clasă politică să facă pasul înainte, spre o societate mai aproape de cetățean și care să graveze în jurul unicului său nucleu (cetățeanul), să se pună la dispoziția acestuia nu să-l flituiască.; am tot așteptat ca noi tinerii să ne putem pune în practică și în sprijinul cetățenilor experiența profesională, educațională pe care am deprins-o... situația actuală din politica românească ne-a făcut să nu mai putem răbda indolența crasă și aștepta ca altcineva să facă ceva spre mai bine... NU! Ne-am asumat această responsabilitate și o vom duce la capăt cu capul sus, în pofida barierelor puse de mai

marii colegi, contracandidați ori cetățeni.

Astăzi suntem obligați să nu mai dormim în fața provocării de a ne manifesta ca o generație demnă de părinții, moșii și strămoșii noștri, dar și responsabilă față de urmași. Din păcate tineretul nostru hibernează cu capul în rețelele de socializare sau în visarea la un „viitor european” sau „eurasiatic”. O trezire la o nouă viață spirituală, intelectuală și politică a maselor îndoctrinate de televizor nu este posibilă într-o perioadă scurtă de timp. Însă aici și acum este posibil și necesar efortul personal, plin de elan și abnegație al celor puțini, cu mintea trează și cu sentimentul acut al răspunderii pentru interesul național pentru întreaga colectivitate. Criza de azi este o șansă extraordinară pentru răsturnarea paradigmei învechite care a dominat discursul public în ultimele două decenii și formularea coerentă, plină de energii tinerești și spirit vizionar a unui nou mod de a gândi, de a acționa, dacă

o trezire în masă nu va fi posibilă, e nevoie măcar de efortul personal al celor cu mintea trează, care vor trebui măcar să mențină o mică flacără aprinsă pentru cei care vor veni după noi. Mai aproape de oameni, mai aproape de comunitățile locale, nu vor mai rămâne doar simple sloganuri rostite în campania electorală. Vor fi fapte, iar cine nu va respecta angajamentele asumate, va fi sancționat cu respingerea definitivă din calitatea de reprezentant al comunității. Pentru că așteptările alegătorilor sunt mari, iar partidele care nu sunt capabile să se adapteze, să impună criterii de integritate și performanță candidaților, vor plăti prețul respingerii definitive.

Promovând tinerele valori ne aducem aport favorabil nouă, schimbarea trebuie să înceapă cu noi înșine!

Silviu MOLDOVAN,
Prim-vicepreședinte
BPJ TNL Brașov

Redăm Brașovului și brașovenilor „Cerbul de Aur“!

POLITIC | 4

Alăturați-vă nouă pentru salvarea Festivalului Internațional „Cerbul de Aur“!

Datorită nepăsării autorităților locale și județene brașovene, Televiziunea Română a preluat în mod abuziv după revoluție festivalul și marca „Cerbul de Aur“, dar refuză în

același timp să aloce fonduri pentru organizarea acestuia.

Soluția propusă de noi este crearea Fundației brașovene „Cerbul de Aur“, în care membri să fie Consiliul Județean Brașov, Consiliul Local Brașov și orice brașovean care dorește să reînvie „Cerbul de Aur“.

Semnătura dumneavoastră înseamnă susținere pentru proiectul Fundației „Cerbul de Aur“. Vă invităm să vă alăturați acestui demers, semnând petiția pentru salvarea festivalului în punctele volante din Brașov și județ. De asemenea, am creat o petiție online, postată sub

titlul „Redăm Brașovului și brașovenilor «Cerbul de Aur»“!

Salvați „Cerbul de Aur“ și ajutați-ne să îl aducem acasă la Brașov!

Adrian MACARIE
Președinte Comitet
Inițiativă

PER Brașov a lansat pentru Primăria Brașov o jurnalistă propusă de societatea civilă

• **“Credem că Mariana Sebeni-Comșa este cea mai bună soluție și un candidat redutabil”, spune președintele PER Brașov, Ionel Goidescu**

Partidul Ecologist Român lansează o jurnalistă cunoscută în cursa pentru ocuparea fotoliului de primar al Brașovului. Anunțul a fost făcut în fața Primăriei Brașov chiar pe 1 martie. Aceasta, deoarece ne-am dorit să fim altfel, ne-am dorit să propunem un candidat cu șanse reale, un om cu notorietate și cu un trecut care garantează parcursul viitor al candidatului nostru. Candidatul Partidului Ecologist la Primăria Brașov este doamna Mariana Sebeni-Comșa, un om pe care îl știți, manager în mai multe proiecte de succes și care a dovedit de-a lungul timpului că poate duce la bun sfârșit sarcinile pe care și le-a asumat, un om cu o pregătire profesională certificată inclusiv de instituții din străinătate, un om propus de societatea civilă. Din punctul nostru de vedere, al Partidului Ecologist Român, credem că doamna Mariana Sebeni-Comșa este cea mai bună soluție și, de asemenea, un candidat redutabil.

Știm că brașovenii vor lua foarte în serios propunerea noastră pentru câștigarea Primăriei Brașov. Știm că vor trata foarte serios

candidatura doamnei Mariana Sebeni-Comșa la Primăria Brașov.

Am ales pietonalul din fața Primăriei pentru a face acest anunț pentru că dorim ca brașovenii să se obișnuiască de astăzi, 1 martie, cu această imagine: Partidul Ecologist Român la Primăria Brașov. Este o imagine pentru cel puțin 4 ani. Candidatul nostru nu este abonat la funcții publice. Este un

brașovean ca toți ceilalți. Trăiește la fel ca oamenii de rând, este foarte bine ancorată în realitățile acestui oraș. Lucrează de aproape 30 de ani în presa locală, centrală și internațională. A demonstrat obiectivitate și atunci când s-a lăudat cu realizările acestui oraș, dar și atunci când a criticat greșelile pe care le-au făcut cei care au administrat acest oraș. Niciodată nu a făcut

de răs acest oraș și nici nu i-a dezamăgit pe brașoveni.

Partidul Ecologist Român a lansat în această competiție singurul candidat care nu a fost nici consilier local, nici viceprimar. Toți ceilalți anunțați până acum au fost, într-un fel sau altul, la cârma orașului în ultimii ani, fie în legislativ, fie în executivul Primăriei. Toți ceilalți au fost, în ultimii ani, aleși sau

numiți în poziții din care au arătat măsura incapacității lor de a administra un oraș.

Vreau să vă asigur că elemente importante din programul politic al Partidului Ecologist Român vor fi adoptate și în programul pe 4 ani din mandatul primarului propus de PER. Mai exact, brașovenii vor trăi în curățenie și în siguranță și vor avea o viață sănătoasă, cu un nivel redus de zgomot în oraș și un aer mai curat.

Mai mult, și nu facem promisiuni electorale acum, dar PER are soluții pentru una dintre cele mai discutate probleme din această urbe, respectiv problema aeroportului. Avem convingerea că în mandatul doamnei Sebeni se va zbura de pe aeroportul de la Ghimbav.

Sunt convins că Mariana Sebeni-Comșa are șanse mari în cursa pentru Primărie deoarece propunerea ei a venit dinspre cetățeni. Candidatura ziaristei Mariana Sebeni-Comșa în alegerile pentru funcția de primar al Brașovului a fost validată de conducerea centrală și cea județeană a Partidului Ecologist Român.

Președinte PER Brașov,
Ionel GOIDESCU

Corupția, o problemă reală și o problemă cât mai urgentă de rezolvată în Brașov

În calitate de cetățean al acestui oraș, vin cu rugămintea profundă către actualul primar și viceprimar, care sunt acuzați de corupție, să își dea demisia.

Este timpul ca Brașovul să devină un oraș și mai modern, cu o imagine curată, atât în țară, cât și în afara ei, iar acest lucru se traduce prin reprezentanți cinștiți, serioși și capabili să utilizeze banii publici în favoarea întregii comunități.

Imaginea orașului este afectată tot mai mult, pe zi ce trece, de evenimente neplăcute și cazuri de corupție în care sunt implicate întocmai persoane aflate în poziții importante, care ar trebui să ne

reprezinte. Trebuie să fim conștienți că astfel de comportamente ireponsabile duc la rezultate precum sărăcie sau lipsa investițiilor străine.

Din punct de vedere economic, datele arată că Oradea a întrecut deja Brașovul, deși cele două orașe au potențial similar. Dacă orașul nostru va continua să fie administrat în același mod ca până acum, urmează ca și Sibiu să ne întrecă, deși orașul este mai mare și o destinație turistică mai vizitată.

Sigur, sunt de acord că s-au făcut foarte multe lucruri bune în Brașov, însă doar cu becuri noi, cu panseluțe și curățenie nu vom

ajunge în topul orașelor europene, din punct de vedere al nivelului de trai și al perspectivelor de dezvoltare. Orașul, sub actualul primar, și-a atins limitele și viziunea pe termen cel puțin mediu.

Tocmai de aceea, Brașovul și noi, brașovenii, merităm să avem parte de o administrație transparentă, funcțională și bazată pe profesionalism, iar serviciile pe care Primăria acestui oraș ni le oferă să fie cât mai bune pentru fiecare dintre noi. Astfel, trebuie să fim conștienți că puterea de a asigura toate aceste lucruri stă în mâinile noastre, prin dreptul fiecăruia la vot.

Am încredere că noi, brașovenii,

suntem oameni corecți și serioși, mai ales atunci când vine vorba de viitorul nostru și vom ști să ne alegem înțelept reprezentanții.

Tocmai de aceea, îmi doresc, la fel ca toți dintre noi, ca la cârma Brașovului să vină un om responsabil, sincer și bun manager, care să ne redea încrederea în administrația locală și care să facă din Brașov Capitala Economică a României.

Cu respect pentru Brașov și brașovenii,

Cristian MACEDONSCHI
Candidat la funcția de
Primar al Municipiului Brașov
din partea FDGR

Daesh de Prejmer și sărbătoarea clătitelor

Raluca FEHER

E coloană și abia reușești să intri în comună, d-apoi să găsești un loc de parcare. Fiecare uliță arată ca o crenguță țepoasă de brad, cu mașini prinse ca acele, cu zecile, de-o parte și de alta. În piață este un soi de coloană a infinitului făcută din cotoare de mere din beton vântat. E un monument dedicat ostașilor morți în primul război mondial. Cred. Nu mă apropiu să citesc ce scrie pe marmura neagră de la baza stâlpului de cotoare de frica iepuroiului gigantic care le-a ros. Sigur e pe undeva pe aproape. Lăsând însărcinată vreo fermă zootehnică sau violând un grup vocal-instrumental de bavarezi veniți la Fasching.

Căci e Fasching în Prejmer. Și totodată sărbătoarea clătitelor.

Mii de oameni au venit să mănânce clătite reîncălzite, fierbinți comparativ cu șlagărele lălăite bilingv de o doamnă cu pălărie roșie și accent iohannesian și trupa ei de morți vii care au ocupat scena de lângă cetate. Basistul a murit tânăr. Îmi pare rău de el și îmi imaginez viața pe care ar fi putut să o aibă dacă nu ar fi fost îngropat de viu în programul muzical al mamei lui. Sigur doamna cu pălărie roșie e mă-sa. Îi aruncă priviri calde și e clar că ea e cea care i-a ales copilășului plovărul gri pe care, dacă l-ar

avea, Petre Roman ar mai face o revoluție.

Mama știe să facă atmosferă. Acum combină publicul la niște iodlăre. Cum dracu să cânti iodlăre cu gura plină de clătite? Lângă mine un ghepard cu cizme cu zdrăngănele metalice și sprâncene desenate cu un creion mov se-nfuge într-un carton cu 7 clătite dar ține ritmul iodlărelor lovind cu călcăiul în pământ.

Lumea tip-top, ieșită cu hainele bune, e atinsă de pe la 12 de aripa cirotică a consumului de pălincuță. Domnu' ăsta cu ochiul umed dă cu 5 lei suta de mililitri. Nu se mai poate concentra, cred că a machit de dimineată și până acum niscăiva terebentină d-asta galbenă, de Buzău. Toarnă în neștire în pahare și când noi, trei muieri, ne declarăm oripilate de cantitate și renunțăm la unul din pahare, îngheață stupefiat de imbecilitatea noastră. Adică pe cine a omorât 100 de mililitri de pălincă de Buzău, voi să-mi spuneți!

Îi ține isonul un cetățean în pantaloni cu pense care strânge în

pumnul drept o rudă de salam sau poate un cârnaț și ne îndeamnă să fim bărbate.

E bună fetelor, păi ce, vă spui că e bună. Luați de beți că așa e la fasching!

Doamna cu pălărie roșie de pe scenă renunță la celebritate și ne anunță că am face chiar acum bine să încetăm orice activitate și să ne îndreptăm spre șosea pe care trec carele alegorice. Mă bulucesc, deja încetinită în mișcări de pălincă buzoiană. Apuc să văd prima căruță, căruță trasă de cal, nimic alegoric, pe care țopăie frenetic un individ cu masca lui Beast din X-Men (cred) și alți trei care nu au avut bani de cauciucuri și și-au meșterit ceva incert din pânză și hârtie. Nu știi cine vor să fie și de ce. Dar după căruță urmează o mașină pe a cărei capotă este un bărbătuș în salopetă care strânge la piept o mitralieră învelită în hârtie. Mă gândesc că faschingu ăsta este despre geopolitică și ISIS, refugiați și islamizare. Și da, cred că asta vrea să spună autorul pentru că, în urlatul sirenei antiaeriene instalată pe un

stâlp fix deasupra tarabei Regelui Ciolanului, trece un tractor din care iese fum gros. Nu de la eșapament. Nu. În remorca plină-de data asta avem un soi de Chewbacca și un Anonymus printre mascați-se prăjesc clătite. Este o clătitarie mobilă. Mascații urlă și sar ca o galerie după gol intonând mantra: nu dați banii pe prostii, luați clătite la copii!

Poporul aplaudă. Hohotește. Se înghesuie să cumpere clătite de la Al-Qaeda-XMen-VforVendetta. Televiziunea bagă microfonul, împreună cu o clătită cu mure în gura unei doamne care lasă plescăitul să vorbească pentru ea. În spatele remorcii pe care scrie „fasching” și „clătite” și dracu mai știe ce, e un turn înfășurat într-un banner care anunță vecinătatea lui “Taj Mahal Club. Noi știm să ne

distrăm.” Sau cam așa ceva.

Omenirea continuă să se depună, strat după strat, cenușă vulcanică după o erupție epică.

Găsesc în ziarul Adevărul de anul trecut:

„Caravana Clătitelor” de la Prejmer a devenit deja o tradiție, fiind la a opta ediție. Carnavalul săsesc organizat înainte de intrarea în Postul Paștelui, potrivit calendarului Bisericii evanghelice, este un bun prilej de bucurie, dans și voie bună, dar mai ales de a reuni comunitatea, fiind un ritual ce are rădăcini adânci în istorie. Festivalul simbolizează triumful luminii asupra întunericului, prevestirea soarelui primăverii și alungarea iernii. Mii de turiști vin să asiste în fiecare an la ineditul carnaval și să guste delicioasele clătite, vedetele evenimentului. Doar la Prejmer vă puteți delecta cu clătite cu umplutură de sarmale, clătite cu zacuscă, clătite cu spanac și ciuperci. Pentru turiștii mai conservatori vor fi pregătite și tradiționalele clătite cu gemuri de casă.

Triumful luminii asupra întunericului și alungarea iernii, deci.

Așa îmi explic de ce era băiatul ăla cu mitraliera.

Daesh de Prejmer care a pus gând rău frigului iernii.

Doamna cu pălărie roșie a pus din nou oala cu șlagăre pe foc, căinii se tolănesc la soare, turiștii înfulecă cârnați de la Regele Ciolanului și albinele dau târcoale vânzătorilor de flori. Prejmer e pe harta turistic-culinară a țării, eu zic să bem pentru asta o pălincă cu 5 lei suta.

Sașii e români și fasching se citește fașing.

Ia mai mânați măi flăcăi și trozniți din mitraliereeee măăăăăăiiiiiiii!!!

Mii de oameni au venit să mănânce clătite reîncălzite, fierbinți comparativ cu șlagărele lălăite bilingv de o doamnă cu pălărie roșie și accent iohannesian și trupa ei de morți vii care au ocupat scena de lângă cetate.

Avantajul de a fi mângâiat de Antena 3

Ovidiu EFTIMIE

Motanul se freacă cu ceafa de piciorul stăpânului să lase niște feromoni acolo, să știe alți motani că ești proprietatea lui personală. Așa face și Gâdea cu puternicii zilei, ba îl freacă pe Ponta, ba pe Klaus Iohannis, ba pe Dragnea sau

oricine i-ar garanta porția zilnică de Whiskas.

Din păcate feromonii ăștia au și un efect secundar. Orice om frecat de motanul Gâdea ajunge, mai repede sau mai târziu, la pușcărie cu lacrimi în ochi de ciudă. Hei, până și patronul lor, un securist

Domnul Klaus? Ei bine, istoria ne învață că nici un președinte n-a intrat atât de rapid în dizgrația poporului, până și Emil era mai credibil la ora asta din mandat. Poate să vă povestească Ciuvică. Alt mandat nu mai prinde și are și problema cu casa aia ciordită și toată averea făcută pe acte false.

feroce, a ajuns să plângă în temniță despre cum e belit statul de drept. Ponta? Păi cam are niște procese serioase pe cap ce nu se vor opri. Dragnea? E deja condamnat, tot ce trebuie e o confirmare. Plus vreo două plângeri recente, una pentru fals și uz de fals în cazul legii defăimării.

Domnul Klaus? Ei bine, istoria ne învață că nici un președinte n-a intrat atât de rapid în dizgrația poporului, până și Emil era mai credibil la ora asta din mandat. Poate să vă povestească Ciuvică. Alt mandat nu mai prinde și are și problema cu casa aia ciordită și

toată averea făcută pe acte false.

Feromonii de la Gâdea atrag mult mai puternic procurorii decât orice altceva. Eu vreau să rămân Antena 3 în viață, știu cine ajunge la bulău în câțiva ani, sau poate chiar în câteva luni. Președintele a luat-o pe calea asta de câteva luni, nu degeaba tot apare Gâdea în preajma evenimentelor lui și nimic nu-l mai poate salva de eșecul de peste trei ani.

Poate doar dacă se duce în chiloți și-l învinge în luptă dreaptă pe stegarul dac în față la Intercontinental.

6 | FAPT DIVERS

Capu' la cutie!

Karla TITILEANU
decorator

Se agită candidații să vină cu programe, idei sau tot soiul de "proiecte", ca să ne impresioneze. Așa că le mai ridic o minge la fileu și asta pentru că de ani buni tot discută de locuințe sociale, cămine de zi, ANL-uri și "proiecte" pentru cei aflați în dificultate. După cum au calculat unii și alții, bugetul urbei este dat peste cap de asemenea chestiuni, mai ales după "smântânitul" celor direct implicați.

Iubitori de betoane și fier, românii nu prea își ies din ale lor și sunt greu de convins că avem și alternative mai bune. Și din punct de vedere costuri și evident ca timp de execuție. Așa că azi vă propun să

vă interesați despre casele container. Știu, sună dubios. De ce ai vrea să stai într-un container? Păi ai cam vrea, când nu ai unde, iar o casă realizată dintr-un container de marfă te costă 12 mii de euro, iar înăuntru ai tot confortul necesar. Vorbim de o locuință realizată din două containere, cu o suprafață de 54 mp, deci dimensiuni generoase; cu suprafețe vitrate sau nu, cu rezistență sporită.

Consumul mediu de energie în România este de 180kWh/mp/an, dar cu un proiectant bun în casele container consumul poate scădea până la 80kWh/mp/an, diferența fiind importantă în cheltuielile de întreținere a locatarilor. Printre multe beneficii, aceste construcții conferă durabilitate, rezistență la

incendiu și costuri mici de întreținere. Un avantaj major este acela de menținere a echilibrului ecologic prin instalarea de acoperișuri verzi și sisteme de colectare și folosire a apelor pluviale. Containerele se montează ușor unul peste altul și se pot obține ansambluri arhitecturale moderne și adaptate facil stilului urbanistic din zona

de amplasare.

Keetwonen este cel mai mare din lume, format din o mie de containere și care adăpostește tineri veniți la studii în Amsterdam. Realizat într-un singur an, se pregătește pentru relocare. Pentru că da, aceste ansambluri sunt mobile, a orice construcție realizată din aceste cutii.

Chef Ceonu'

Tochitură măcelărească

Ingrediente:

- 1,5 kg de piept de porc (carne cu grăsime), rinichi, inimă, limbă, ficat, splină,
- 150 ml vin alb dulce,
- o căpățână de usturoi,
- 50 ml ulei, o linguriță boia dulce,
- un vârf de cuțit de boia iute,
- sare, piper, un praf de cimbru, un praf de busu-ioc, un praf de măghiran, două foi de dafin,
- 400 ml supă (de carne sau legume, dacă nu avem, punem apă),
- cca 300 ml suc de rosii,
- o lingură de pastă de tomate

Preparare:

Cu câteva ore înainte de preparare rinichii se taie pe lung în jumătate apoi se curăță de toate venele interioare, se spală în mai multe ape apoi se pun în oțet diluat cu apă.

Inimile se taie pe lung și se curăță de zgârciuri și vene, apoi se taie cuburi cu latura de 3-4 cm, la fel se procedează și cu splina și restul de carne.

Limba se dă într-un clocot de apă fiartă apoi se curăță de pielea alba de la suprafață și se taie cuburi.

Rinichii ținți în oțet se clocotesc în mai multe ape apoi se taie și ei tot în cubulețe.

Se încinge uleiul, în ceaur de tuci, apoi se adaugă carnea să își lase grăsime și apoi toate măruntaiele tăiate, se toarnă puțină supă și se acoperă cu un capac.

Se adaugă vinul alb.

Lăsăm să scadă bine, apoi se adaugă pasta de tomate, sucul și usturoiul zdrobit, boiaua dulce și boiaua iute. Se ține la foc domol adăugând restul de supă și amestecăm până se leagă tochitura.

La sfârșit adăugăm foaia de dafin.

Se servește fierbinte pe mămăliguța caldă alături de murături și o cană cu zeamă de varză.

Poftă bună!

PUNEM FORȚĂ ÎN BUSINESS

COMUNICARE • PUBLICITATE
STRATEGIE

BRANDCELL 360
building ideas. growing value

www.brandcell.ro 0721 112 730
f /BrandCell360 0748 823 323

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24

Telefon: 0268.418.956

Urgențe: Tel: 0740.088.714

E-mail: contact@health-vet.ro

Magia totalei relaxări

Acolo unde se avântă muntele: Casa Crăița, Plaiul Foi

La poale de Crai, de Piatră a lui Crai există un loc în care grijile s-au oprit iar timpul se joacă de-a veșnicia. Două cabane făcute din lemn, mirosind a brad din răscruce, a fum, copilărie și ospitalitate vă așteaptă indiferent de timp și anotimp. Cu o singură condiție: să îl credeți pe cuvânt pe Dante și să lăsați toate necazurile la poartă. Nu contează dacă sunteți muniști sau doar îndrăgostiți ori turiști oboșiți. Aici veți avea parte de magia totalei relaxări.

Foc de lemne, căldură de suflet, râu inclus

Din dragoste și respect pentru munte și oaspeți a fost săvârșit acest loc. În cabana mare sunt 12 locuri de cazare și un living de veste și de poveste. Căldura este asigurată de focul de lemne și sufletul proprietarilor. Răcoarea din zielele caniculare are ca antidot râul din curte și creasta Craiului. Cabana mică sau Casa Andrei este făcută din dragoste pentru dragoste, închinată și înclieată iubirii. Romantică este alcătuirea ei, cu șemineul de jos și mansarda bârnuită de sus. Iar balconașul cu vedere la Piatra Craiului este locul perfect pentru șampania de dinainte și țigara de după. Sau viceversa.

Câinii dumneavoastră sunt primiți și iubiți

Aveți un prieten patrupeze? V-ați lovit de terne și eterne refuzuri de la majoritatea pensiunilor din țară? Ei bine, la Casa Crăița, animalele de companie nu sunt doar permise, dar și răsfățate și iubite. Au curte și drum forestier la dispoziție de alergat și de jucat. Și mai au și doi prieteni blănoși și sfătoși care îi așteaptă: Spartan și Hera. Curată mitologie canină...

Cabanierul Rudi, cel mai fain român dintre secui

Responsabil cu ospetia este cabanierul Rudi, o poezie de om. Secui de la mama lui, este un român fanatic la timpul ... primitivul absolut. Atent la tot și la toate are grijă să nu vă lipsească niciodată nimic de la căldură și apă caldă la lemnele pentru grătar. Nu ați iubit țigănci și aveți probleme cu aprinderea focului? Nu-I bai, vine Rudi pe post de Prometeu și vă rezolvă mintenaș, ca la Plaiul Foi, nu ca la oraș. Bașca umorul. Rudi este o enciclopedie la purtător: montană, turistică, gastronomică și muzicală.

Trăiri concrete

Am petrecut patru zile la Casa Crăița. Venisem pentru două, dar nu ne-am mai îndurat să plecăm. Era iarnă, ger, ninge potop. Focul troznea copios delicios, Ea împingea fotoliul spre sobă și toate în jur erau sfinte. Am băut vin fier și l-am adorat pe Mărgineanu: Când te scuturi de zăpadă / Nu știi cât ești de frumoasă...

Și ne-a fost greu să plecăm și nu ne-am îndurat să rupem vraja și ne-am urnit cu pași care duceau înapoi abia după ce am promis și ne-am promis reîntoarcerea. Pentru că aici singurul vecin este muntele și locul deține iarba fiarelor a totalei relaxări.

De ținut minte!

- Doar la 12 km de Zărnești
- Singurul vecin este Piatra Craiului
- Aici și prețurile sunt primitive: 600 ron Cabana Mare, 150 ron Cabana Mică
- Animalele de companie sunt acceptate!
- Bucătăria complet dotată și utilată, tuciuri și grătar în curte

Obiective turistice

- Drumetii în Masivul Piatra Craiului
- Prăpăstiile Zărneștiului
- Rezervația de urși de la Zărnești
- Castelul Bran
- Cetatea Râșnov

Cătălin BĂDULESCU

*Casa Crăița – Plaiul Foi:
La noi, singurul vecin este muntele!*

Vă așteptăm la poalele Pietrei Craiului cu două cabane utilate complet, râu în curte, căldură de lemne și priveliște de vis, paradis. Foișor cu grătar și ceaune de tuci pentru haiducul din tine.

Aici totul e liniștit, inclusiv prețurile: 600 ron / zi cabana mare (12 locuri), 150 ron / zi cabana mică (4 locuri). Rezervări la: 0728 043 474, 0748 171 917

www.cramagirboiu.ro

Crama Girboiu

HIPERDIA **10% REDUCERE**

www.hiperdia.ro

pentru orice serviciu de analize de laborator sau de imagistica!

Vino cu acest talon in centrele Hiperdia Brasov si vei beneficia de promotia noastra *valabil: martie 2016

Pentru un diagnostic de incredere
Call center 0268.405.300

La Cristian, o altfel de administrație

Elena Anuțoiu este candidatul ALDE pentru primăria comunei Cristian. Un candidat care face o notă discordantă printre ceilalți actori înscrși în cursa electorală prin faptul că este tînără, este femeie și, mai ales, vine din economia reală, cu o bogată experiență managerială.

Si cu un mandat de consilier local întrerupt în baza unei hîrtii emise de un lider de partid care s-a dovedit în instanță că nu avea această calitate. Dar ce a fost al trecutului acolo rămîne. Elena privește cu încredere spre viitor.

Dar ce de primar? Este o funcție grea, cu responsabilități multiple, consumatoare de timp, nervi, răbdare...

Sînt foarte multe de spus, așa, pe

repede înainte, însă vă spun: pentru că vrem să schimbăm actualul stil de administrație la nivelul comunei Cristian. Sîntem în secolul XXI, nu putem lăsa administrația captivă unui stil mai degrabă propice secolului... XIX!

Asta e teoria. Practic?

Nu mi se pare normal ca o comună atît de bogată, cu un buget atît de mare, una dintre cele mai bogate localități din țară, ca venituri realizate pe cap de locuitor, să

nu aibă nici pînă la ora asta creșă, grădiniță cu program de 8 ore, o școală performantă – și mi se pare absurd ca cea mai mare parte a cristolovenilor să își ducă copiii la școală la Brașov sau Rîșnov -, o unitate sanitară multispecializată și dotată, o mașină autosanitară, pentru cazuri deosebite, care să transporte pacienții la Brașov, Tîrgu Mureș, București sau unde cred medicii că trebuie... În Cristian nu este o unitate bancară, nu există o piață agroalimentară și, mai ales, la noi, în Cristian, nu se vrea efectiv să se acceseze fonduri europene. Vi se par motive suficiente?

Categoric, da.

Și mai sînt încă o mulțime de alte motive. În primul rînd sînt cartiere și comunități „uite” de actuala administrație: Brazilor, Gării, locuitorii din fostul cămin de nefamiliști, ca să dau doar cîteva exemple, străzi din interiorul comunei neasfaltate.

Obiective multe și ambițioase...

Nu, obiective doar realiste și, mai ales, necesare.

Cîți ani v-ar lua să le materializați în cazul în care cristolovenii vă aleg?

Ani? Glumiți? Cînd ai un buget atît de mare cum are Cristianul, cînd termini an de an cu sume

necheltuite din veniturile proprii – știți, de exemplu, că din anul 2015 au rămas necheltuite circa cinci milioane de euro? – ar dura maxim un an și jumătate pentru a concretiza toate investițiile enumerate. Nu sînt promisiuni deșarte, nu sînt fantasmagorii, sînt efectiv lucruri perfect realizabile. Dacă vrei să faci ceva pentru cristoloveni. Ca să nu mai spun despre faptul că în Cristian primăria nu a făcut nimic pentru tineri și pentru pensionari, nu există locații în care acești oameni să socializeze, nu se organizează evenimente care să cinstească fii satului. Uite, am cunoscut un fost primar al Cristianului, dl. Mina Gheorghiu, un om care a contribuit în mandatele sale, la transformarea Cristianului într-o localitate modernă, nu îl bagă nimeni în seamă... Un om care știe că terenurile de la „Muncitorul”, fabrica de mobilă, Fructe de Pădure și „Macaroane” au fost și trebuiau să rămînă în proprietatea comunității.

Și poate o femeie să facă toate lucrurile acestea?

Sună a întrebare lejer misogină. Cînd conduci o gospodărie, ai grijă de familie, de copil, cînd conduci de ani de zile o afacere prosperă, în economia reală, care se dezvoltă an de an, cînd nu ești un leu dator la bugetele de stat și la furnizori, ce ar fi atît de greu? Sînt economist și de peste 15 ani trăiesc în economia reală, nu fac afaceri cu statul, știu ce înseamnă o construcție și o execuție bugetară.

Dar cu susținerea cum stați?

Chiar bine. În primul rînd mă susține o organizație puternică care numără circa 200 de membri, cu un puternic departament de tineret, apoi este conducerea sindicatului pensionarilor. Și, evident, din ce în ce mai mulți cristoloveni care își doresc modernizarea, profesionalizarea și eficientizarea administrației locale. Care s-au săturat de superficialitate, de incompetență, de o atitudine disprețuitoare, de o primărie veșnic închisă. Dar asta este o altă poveste. Pînă atunci însă, aș dori să urez tuturor o primăvară frumoasă, senină și o viață mai bună.

În Cristian nu este o unitate bancară, nu există o piață agroalimentară și, mai ales, la noi, în Cristian, nu se vrea efectiv să se acceseze fonduri europene.

Consiliile Consultative de Cartier în Făgăraș – exemplu de transparență

Ion NEGRILĂ, profesor

Relația administrație publică – cetățeni a fost întotdeauna una destul de controversată, ambele părți avînd destul de multe lucruri de reproșat una celeilalte. Lipsa de profesionalism a funcționarilor, birocrația excesivă, corupția care domnește peste tot dar oficial nu există, mersul greoi al procedurilor administrative, lipsa de

profesionalism în relațiile cu publicul, aglomerația, confuziile sau erorile angajaților, lipsa de informare în randul publicului sînt în mare, problemele care intervin în această relație administrație-administrați. De aceste lucruri nu este străină nici administrația publică din municipiul Făgăraș

Transparența Primăriei Făgăraș trebuie să devină o componentă esențială a sa, ea este mai curînd o prevedere a legii, distanța dintre gradul actual de transparență al primăriei și obiectivele fixate prin lege fiind destul de însemnată.

Lipsa transparenței decizionale, alături de alte carențe ale activității de reglementare, conduce la încrederea scăzută a cetățenilor Făgărașului în forța și importanța actelor normative. Absența consultărilor făgărășenilor face ca normele să fie frecvent modificate sau înlocuite, lucru ce determină o accentuată instabilitate legislativă și nu oferă

siguranța necesară cadrului legal existent. De asemenea un alt efect al lipsei transparenței decizionale în administrația publică poate fi și este apariția fenomenului de corupție. Transparența constituie una din premisele combaterii corupției.

Concret, transparența trebuie să vizeze acțiuni care au în vedere:

a) informarea din oficiu a persoanelor asupra intereselor de ordin public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice din municipiul Făgăraș;

b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative;

c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative.

Una dintre responsabilitățile autorităților administrației publice locale este să permită membrilor

comunităților să participe în procesul de luare a deciziilor. Dar, acest lucru presupune deschidere din partea autorității prin informarea constantă a celor pe care îi guvernează astfel încât aceștia să fie capabili în a-și expune ideile, pro sau contra.

Pentru a veni în întâmpinarea nevoilor cetățenilor sînt de părere că înființarea și funcționarea Consiliilor Consultative de Cartier este una dintre cele mai eficiente acțiuni de transparență a administrației publice locale.

În momentul de față susținerile făgărășenilor, și numai ei, despre modul în care au fost administrate fondurile publice ale municipiității sînt maxime.

Înființarea Consiliilor Consultative de Cartier face parte dintr-o strategie de implicare a cetățenilor în viața comunității făgărășene, în găsirea de soluții optime pentru îmbunătățirea serviciilor publice.

Îmi propun ca aceste acțiuni de transparență să fie permanent în centrul atenției mele.

Operațional, prin crearea și funcționarea Consiliilor Consultative de Cartier voi urmări permanent creșterea gradului de informare a cetățeanului din cartiere asupra lucrărilor ce urmează să se execute în zona lor de interes. Totodată, reprezentanții primăriei și a Consiliului Local prezenți la întîlnirile cu cetățenii vor prelua de la aceștia propunerile lor cu privire la cum trebuie să arate o anumită stradă, un anumit loc de joacă, un anumit parc, încercînd să le coreleze cu planurile municipiității, ținînd însă cont și de costuri.

Prin participarea cetățenilor din diverse categorii sociale, de vîrstă, profesionale, la întîlnirile din cartiere sau la organizarea și derularea evenimentelor proprii în cartiere, sînt interesat ca oamenii să se cunoască între ei, să facă schimb de idei și păreri, să socializeze și să dezvolte relații interpersonale.

Beneficiile pe termen lung se pot vedea în crearea de noi proiecte care să le aducă îmbunătățirea calității vieții.

Majorități și... majorități

În fiecare zi asistăm în viața politică la faceri și defaceri de alianțe. Unele sunt pe principii ideologice, altele sunt de conjunctură, altele urmăresc destructurarea unui sistem existent.

Ne aducem aminte de alianțe contra naturii politice și ideologice: prima alianță nescrisă a fost în anul 2000 când românii s-au trezit în turul 2 la prezidențiale cu Ion Iliescu și cu Corneliu Vadim Tudor. O mobilizare și o aliere nescrisă a voturilor a dus la câștigarea alegerilor de către Ion Iliescu. Ce ne spuneam atunci în barbă: să moară Cibilan, mai bine cu Ilici decât cu nebunul de Vadim.

Alianțe controversate sub aspect politic și moral au mai existat. Combinația realizată între PSD și PP-DD. Între Victor Ponta și Dan Diaconescu. Până atunci, doi mari inamici. Deontologii de toate felurile și toate taberele tunau și fulgerau. Acuzându-i pe amândoi de imoralitate. La fel cum au căzut năvală și acuzațiile la adresa PNL pentru fuziunea cu PDL. Și asta după ce, în perioada guvernării portocalii, ne aducem aminte cum senatorul Grapă se ducea cu drujba în sediul PDL. Să aibe cu ce tăia ce mai rămăsese de tăiat după decimarea pensiilor, salariilor, închiderea spitalelor.

E clar ca asemenea alianțe sunt nesuferite pentru unii și alții. Este la fel de clar că ele au devenit chiar și toxice.

Dar prezintă aceste combinații un grad de pericol pentru politică și pentru democrație? Sunt chiar un lucru cu totul și cu totul ieșit din comun? Pot deveni ele nocive pentru societate?

Întrebarea reprezintă o provocare reală. Pentru societatea civilă. Dacă ar fi să începem cu sfârșitul vom spune că, în politică,

în interiorul aceluiași partid, persoane care nu se pot suferi reciproc sunt cu duimul. Nu din iubire și nu dintr-o excesivă simpatie se asociază oamenii pentru a forma partide politice. Ci din alte rațiuni. Începând cu rațiunea să ajute grupuri de oameni, asociate politic, să accedă la putere. Să preia responsabilități majore în numele interesului local. La fel, nu este deloc obligatoriu ca, într-o alianță, personajele să trăiască în armonie unele cu altele. Să se împrietenească și, eventual, să se iubească. Dimpotrivă, au existat, există și vor exista alianțe politice alcătuite în mod pragmatic între partide care consideră că au ceva

În realitatea vieții politice, nu numai de la noi, ci de oriunde, printr-o mișcare ce pare de tip brownian, alianțele dintre partide se fac și se desfac în timp, în funcție de obiectivele pe care acestea le au și de oportunitățile de a-și adjuca guvernarea la nivel național sau local.

de câștigat parcurgând împreună o bucată de drum, dar ai căror membri, uneori, se detestă reciproc.

În societatea civilă, care, trebuie să fim cinștiți, operează cu alte seturi de valori, sunt numeroase voci care se miră intrigate și chiar indignate. În sensul că a fost scandalos ca PP-DD să se alieze cu o parte din „mizerie”, cum era denumit USL atunci când partidul lui Dan Diaconescu dădea primele sale bătălii electorale.

În realitatea vieții politice, nu numai de la noi, ci de oriunde, printr-o mișcare ce pare de tip brownian, alianțele dintre partide se fac și se desfac în timp, în funcție de obiectivele pe care acestea le au și de oportunitățile de a-și adjuca guvernarea la nivel național sau local.

Și încă o dată, în fiecare partid există persoane care, deși nu se pot suferi sau chiar se disprețuiesc reciproc sau chiar sunt dușmani în plan individual, rămân asociate pentru a atinge un obiectiv comun. Și la fel se întâmplă și între partide. Și între indivizi distincți din diferite partide care fac alianțe. Acest joc, al

alianțelor, care trece ca un tăvălug peste afinitățile sau tensiunile dintre persoane, face parte din însăși logica vieții politice. Pur și simplu altfel nu s-ar face, nu s-ar preface și nu s-ar desface guverne.

În ultimii 8 ani de viață politică, Făgărașul a fost condus de cam aceiași lideri politici care de multe ori s-au aliat pentru a-și împărți puterea.

Aparent s-ar spune că sunt alianțe politice care se fac și se desfac de la centru. Nu-i tocmai așa. Să ne amintim că în vara anului 2012, la nivel național PNL-ul și PC-ul era aliat cu PSD-ul lui Ponta sub umbrela USL. La Făgăraș, însă, PC-ul lui Sorin Constantin Mănduc împotriva PSD-ului lui Mihai Popa. Miza acestei asocieri era împărțirea scaunelor de către Mănduc și Ovidiu Popa, dar și împărțirea funcțiilor din consiliile de administrație. Și asta pentru că nu au acceptat ca la oala cu smântână să ajungă și acoliții lui Mihai Popa. Au ținut caimacul numai pentru ei. Și au format atunci o majoritate în Consiliul Local Făgăraș, majoritate care le-a permis

să conducă cum au vrut ei Făgărașul în ultimii 4 ani de zile.

Opoziția în acest timp a fost ca și inexistentă. Cei 5 consilieri PSD și încă unul de la UNPR nu au contat deloc în ecuația votului.

Dar în februarie 2016, ce să vezi? Surpriză! La ultimele două ședințe de Consiliu Local, au căzut la vot toate punctele sensibile care altădată treceau ca acceleratul prin gară. Celor 5 consilieri PSD și 1 UNPR li s-au alăturat cei doi consilieri ALDE (foști PC) și 4 consilieri PNL (cu toate că unul dintre ei este deja în barca PER), printre care și actualul viceprimar. Iată cum, peste noapte, din majoritatea de 13 consilieri pro PNL și 6 opozanți PSD și UNPR, am ajuns să avem o majoritate formată din 5 consilieri PSD, 1 UNPR, 2 ALDE și 4 PNL (de fapt 1 PER și 3 ALDE, netrecuți cu bagaje oficiale).

Din această răsturnare de situație se vede că la Făgăraș alianța PSD-ALDE-UNPR a început să funcționeze și să-și arate colții. Deja se anticipează o nouă configurație a viitorului consiliu local și un primar.

Și dacă mai pui la socoteală faptul că s-a anunțat deja controlul Curții de Conturi Brașov pentru perioada 2014-2015, se preconizează și verificarea care tot Curtea de Conturi Brașov o va face pentru a se vedea ce măsuri a luat primarul Sorin Mănduc pentru recuperarea prejudiciilor constatate la precedentul control, atunci se pare că actualul primar nu o să mai aibă timp de campanie.

Unde mai pui că dacă actuala majoritate din Consiliul Local Făgăraș îi va crea probleme la votarea hotărârilor de consiliu, se pare că Sorin Constantin Mănduc are nevoie de asistență de specialitate. Medicală spun unii!

Cristi PREPELIȚĂ

Luna femeilor, prin ochii politicienilor

■ Singura femeie parlamentar din județul Brașov dorește promovarea echitabilă a femeilor în politică

În fiecare an, în data de 8 martie sărbătorim Ziua Internațională a Femeii. Prima zi a fost marcată în 19 martie 1911 în Germania, Austria, Danemarca și în alte state europene. Data a fost aleasă de femeile germane pentru că, la aceeași dată în 1848, regele Prusiei a promis că va face o serie de reforme, inclusiv introducerea votului pentru femei. Ziua Internațională a Femeii a fost recunoscută oficial abia în 1975, de către Națiunile Unite și a fost adoptată ulterior de majoritatea statelor.

Astfel, Ziua Internațională a Femeii este sărbătorită anual pentru a comemora atât realizările sociale, politice și condițiile economice ale femeilor, cât și discriminarea

și violența care își fac încă simțită prezența în multe părți ale lumii.

Dacă acum peste 150 de ani se vorbea despre posibilitatea femeilor de a vota, evoluția societății a făcut ca, în prezent, femeile să joace un rol deosebit de important în politică, ocupând funcții importante în aparatul de stat.

Constituția României garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcțiilor și a demnităților în structurile politice și economice.

Partidul Național Liberal a inițiat o propunere legislativă menită să garanteze accesul echitabil al candidaților pe listele electorale ce vor fi elaborate de partidele politice în acest an. Astfel, instituirea

unui procent de minimum 30% atât pentru femei, cât și pentru bărbați ar reprezenta o aplicare în drept a garanțiilor constituționale și o formă de stimulare a participării la actul politic, fiind deja instituită în multe state europene.

Importanța participării femeilor la actul politic a fost recunoscută și la nivelul ONU, în 2010 fiind înființată UN Women, entitatea responsabilă cu drepturile femeilor și îndepărtarea diferențelor dintre sexe, ce are drept consecință faptul că femeile nu sunt adecvat reprezentate în structurile decizionale.

Ziua de 8 martie este un bun prilej de a readuce în discuție o serie de teme majore precum reprezentarea femeii, egalitatea de șanse,

combaterea violenței domestice și combaterea discriminării. Aceste probleme trebuie să facă parte din agenda cotidiană a oricărui om politic. Îmi doresc ca, începând cu acest an, dat fiind și contextul legislativ, să avem mai multe femei implicate în politică, dar și în proiectele derulate în beneficiul comunității.

Cu ocazia zilei de 8 martie, doresc să adresez tuturor femeilor din România cele mai sincere felicitări și le îndemn totodată să continue să lupte pentru drepturile lor, să își dorească să fie reprezentate și să se implice activ în fiecare aspect al comunității!

La mulți ani!

Maria GRECEA,
deputat de Brașov

Civilizația brașoveană

■ La începutul secolului, problemele orașului erau asemănătoare cu cele cu care ne confruntăm în prezent
 ■ Gunoaiele, iluminatul stradal și străzile prost pavate le dădeau de furcă străbunicilor ■ Curățenia se făcea cu cisterne de stropit, trase de cai ■ Mulți se plâneau de mirosul urât, din cauza canalizării deschise

Alexandru GHIZA

Telefonul a apărut în 1919

Foarte greu a pătruns electricitatea. Primăria Brașov avea, pe locul unde acum se află intersecția Hărmanului cu Vlahuță, o fabrică de gaz aerian. Inițiativa pentru introducerea curentului în oraș a fost privată. Primele firme de electricitate, ca „Unirea”, Fabrica de ciment „Kugler”, asigurau iluminatul străzilor Livada Poștei, Curmătura, Țintașilor. În 1924 a fost instalată prima firmă luminoasă din oraș. Poșta și telefonul au apărut în Brașov înainte de 1919. În ziarul „Nihil Sine Deo” se scria că uneori „decât să dai un telefon la Ploiești, mai bine te deplasezi cu trenul până acolo”.

Autorizații de construcție

După desființarea porților dinspre mieznoapte ale cetății, în locul lor au rămas terenuri virane și țărcuri neîngrădite. A început să se ridice multe construcții, astfel că se cereau autorizații și pentru construirea sau modificarea vetrelor de foc, jgheburilor, pivnițelor, grajdurilor, șurilor, fântânilor, latrinelor, umblătoarelor (wc-uri mobile provizorii) și conductelor. Trebuia să se menționeze: cum aveau să se întrebuințeze și cum aveau să se transporte resturile de material, „măsurile de apărare în contra apelor murdare, îndepărtarea acestora, cum să se împiedice dezvoltarea și răspândirea gazurilor stricătioase sănătății și cum să se înlăture dezvoltarea prea mare a fumului și aburilor”.

Regulament drastic

„Regulamentului edil al orașului liber reg. Brașov” era foarte drastic. Erau admise ca materiale de construcție piatra, cărămida, varul, nisipul și betonul, fiind interzise cărămida crudă, lutul și mortarul de pământ sau de lut. În cazul în care pe trotuare se lăsau pe timpul nopții materiale de construcție, era obligatoriu ca acestea să fie luminate cu felinare. La desfacerea schelelor de protecție și la demolarea zidurilor, trecătorii și vecinii trebuia să fie „cât mai puțin molestați de praf, prin

Polițist dirijând circulația la intersecția dintre actualele străzi Eroilor și Mureșenilor

udarea moluzului, stropirea locului de construcție”. Antreprenorul era obligat să instaleze „umblători provizorii” (wc-uri), pentru lucrători, separate, după sexe, suficient de mari și nu trebuia să fie vizibile din stradă.

Paza contra incendiilor

Administrația orașului avea grijă ca noile construcții să corespundă standardelor moderne de protecție contra focului. La sfârșitul secolului al XIX-lea, în partea de vest a Pieței Sfatului se afla garajul pompierilor. Pe vremea lui Sextil Pușcariu, pentru că brașovenii pățiți tremurau de frica focului, paznicii de noapte umblau cu un mic buciom în care suflau pentru a-i atenționa pe locuitori să stingă lumânările și focurile. „Domnilor, a bătut ora nouă, stingeți focul și lumina”, strigau ei, în germană, în fiecare seară. Paznicul Casei Sfatului făcea regulat rondul pe galeria de la mijlocul turnului, iar când zărea fum, trăgea clopotul. Pentru fiecare cartier, numărul bătailor de clopot era diferit.

Serviciul de canalizare

Sistemul de canalizare nu era bine pus la punct, camerele de toaletă reprezentau un adevărat lux, iar closetele ridicau probleme autorităților locale. Numărul acestora trebuia să fie în raport direct cu numărul locuințelor. La fiecare două locuințe era obligatoriu un closet. Acesta trebuia să primească suficientă lumină și aer, să aibă cel puțin 90 cm lățime și cel puțin 1,10 m lungime. Regulamentele

prevedeau ca „mașurile closetelor” să nu fie construite din lemn.

Primele conducte de apă

Pe vremuri, brașovenii își lua apă din izvoare și din fântâni. Când orașul s-a extins, au apărut sacagii. La început duceau apa cu umerii. Când cererea a devenit mai mare, o cărau cu calul sau cu căruța. Treptat, a apărut nevoia transportării apei prin conducte. La început conductele s-au făcut din lemn. Bușteni, de obicei de brad, goliți în interior și puși cap la cap. Când angajații Companiei Apa au făcut săpături în zona actualului magazin Star, au găsit o bucată de conductă din lemn, care a ajuns piesă de muzeu. Au urmat apoi conductele din ceramică, fontă, oțel și plastic.

Reguli pentru crescătorii de animale

În locuințele situate pe străzile unde încă nu exista canalizare subterană, se construiau latrine. Acestea erau zidite cu mortar de ciment de Portland, sau din beton cu tencuială impermeabilă. Gropile pentru gunoi și „gropile pentru pișatul vitelor” erau prevăzute cu pereți impermeabili și cu capace. În oraș, acestea erau făcute la o distanță de cel puțin 10 metri față de fântâni, iar mirosul nu trebuia să „molesteze” vecinii. Crescătorii de animale erau avertizați: „Conducerea pișatului în stradă sau în drum sau într-un jgheab ce duce în stradă sau în drum este oprită”.

Marea întreprindere comunală

O dată cu dezvoltarea orașului, pe lângă alimentarea cu apă, au apărut și alte servicii, ca salubritatea, canalizarea, îngrijirea spațiilor verzi. După război, prin anii '50, la Brașov exista o întreprindere comunală, care aduna la un loc toate aceste servicii. Sediul întreprinderii era pe strada

Reclamații la Primărie

În ciuda numărului de funcționari ai primăriei care se ocupau de curățenia orașului, existau destule reclamații. Cele mai dese priveau „neplăcerile și injurăturile vizitilor de la căruțele de gunoi”, de care se temeau și servitorii și stăpânii, sau disputele privind aruncarea florilor și frunzelor în pubele. Țigănia din Blumăna a stârnit multe controverse în acea vreme. Era „mahalaua țiganilor, murdară și rău famată”, unde „vara oamenii dorm în fața bordeielor, iar muzica răsună până în zori”. În 1927, Consiliul Municipal a decis mutarea țiganilor la periferia orașului.

Buget pentru asfalt

În anul 1925, prefectul orașului a cerut primarului un buget special pentru asfaltare. În 1927, pentru a se repara Strada Principele Carol (astăzi Mureșenilor) a fost contactată o firmă din Oradea, care trebuia să refacă trotuarele, în schimbul unei sume de peste un milion de lei. Lucrările de asfaltare au continuat spre Târgul Cailor, Șirul Spitalului, Ștefan cel Mare și Prundului.

13 Decembrie, înainte de a se muta lângă cinematograful Patria. Astăzi acolo este unitatea militară de vânători de munte. Cu timpul, toate aceste servicii s-au separat.

Strămoșul transportului în comun

În 1925 s-a introdus transportul urban cu autobuze, care aveau 15, maximum 20 de locuri. Majoritatea erau „niște hodoroage de multe ori fără geamuri și uși”. În anii '70, transportul în comun s-a separat de celelalte servicii și a apărut IJTL – Întreprinderea Județeană de Transport Local.

Străzile și trotuarele

Principalele nemulțumiri ale brașovenilor erau legate de gropile din pavaj și de drumurile înfundate. În timpul iernilor grele, străzile din Șchei și cele de pe Dealul Cetății erau îngropate în zăpadă, iar birjele nu mai puteau să circule. Cea mai precară situație o aveau străzile Țintașilor (din spațiile Cinematografului Astra) și cele din Dârste, care erau pline de hârtoape. Strada Livada Poștei era considerată prea îngustă, căci nu puteau trece două trăsurile deodată. Din acest motiv, cetățenii au cedat din terenul lor pentru lărgirea străzii.

Chimir Zen

Nasol cu Iutubu și cu Feisbucu ăsta dom'le. Păi mai făcea băeții atâta gargară pă net la alde' nea Gigi sau nea Giovani? De unde pui că mai acu' vro două săptămâni îl pune dracu pe unu Sămânță, de-i zice-așa că sparge agricole și-n somn, de mi ți-l filmează pe nea Giovani ca să mi-l puie pă net.

Da și cum îl filmează, a dracu troglodit!? Păi de prin toamnă nea Giovani e șmecher la infirmerie, că a făcut el alea-alea ca să stea lângă doctore și asistente. Și na, într-o zi, așa la mișto, ne explica nea Giovani cum se freacă cu mopu', cum le pune el pă femeile de-i fac curat ca să-i facă bec-brici-lună, că asta înseamnă să fi mafiot.

– Uitati-vă bă săracilor, care sunteți săraci. Așa se freacă ca să fie bec-brici-lună, daaaa?!

– Rotești așa mopu, pă toate părțile săracilor care sunteți săraci, și ne arată cum face el la castel, cum a văzut el în casă la mafioții napolitani, care zice că-s dați dracu de curați.

No, taman când ne arăta nea' Giovani cum se freacă podela și gresia cu mopu, atunci îl pune satan pe

prostul de Sămânță să dea Rec pă telefon și să rădă de nea Giovani, că cică sanchi, îl face vedetă pă Iutub.

– Așa, nea Giovani, așa, arată-ne boss cum freacă mafioții, rotește și dă-i cu ascuțitu...

– Ce-ai făcut mă, tu-ți nația mă-tii de sărac și troglodit care ești tu sărac. Și atunci iară își pierdu controlu' nea Giovani de ziceai că face moarte de om.

Da nici Sămânță nu fu papagal, că se șutii repede, numa-numa să nu puie nea Giovani mâna pă el. Să te ții atunci, nene! Dădea din picioare și se agita ca la dilii, bașca din timp în timp vedeam la baza părului cum i se umfla vena de ziceai că face poc. Și aruncă cu toate în alea, cu țoale, cu sticle și cu sculele la doctore pă pereți, că zicea ca să-l prindă pă Sămânță ca să-i confişte telefonu. Că el e Giovani, mafiot de mafiot și alte alea.

Ambițios cum îi, s-o dus până la șefu ăl mare ca să-l dea în fapt pe Sămânță pentru telefon. Canci, nici ăsta nu voia.

Că zicea:

– Păi bine mă Giovani, da cât te-am ajutat io pă tine cu toate alea, și tu în loc de „Să trăiți!” m-ai

sucupat între ochi.

– Păi și ce vroiai săracule, care ești sărac, ca să mă cobor eu să vorbesc cu unu' ca tine. Să te mângâi frumos pe cap?! „Să trăiești șefuțule, ce mai faci șefuțule, sărumâna șefuțule...?” Nu înțelegi, bă, că nemernicu' ăsta mi-a ciordit identitate? Băi, io-s Giovani, mafiot de mafiot. Și unu ca tine ar trebui să fie mulțumit că te-am sucupat eu în loc de bună dimineața, da, săracule care ești sărac?!

– No bine, Giovani, tocmai de-asta nu pot decât să te felicit, că

telefon canci, n-o să vezi.

– Ce-ai făcut nebunule, te-ai stricat, nebunule care ești nebun. Stai să vorbim, să vedem...

În fine, s-au retras în birou la șefu, dar de-atunci nu mai știm nimic de filmuleț. Pă Iutub încă n-apare că am verificat io, Sămânță râde cu gura până la urechi când iese la plimbare și nea Giovani nu vrea să iasă din celulă dacă nu se îmbracă la costum Harmani și nu se dă cu colonie. Parcă și merge mai pe lângă pereți așa.

Că mi-a zis mie el hefe Dinel,

că cică canci, că Sămânță, înainte era hecăr și o pus pă un server filmulețu și dacă nea Giovani nu-i garantează siguranță și cocostărci mulți, îl dă blană pă net, ca să facă băeții caterincă dă el.

Vedem noi cât mai ține și cu liniștea asta, că din când în când, când mă uit pe vizetă la nea Giovani, mai văd cum se umflă vana aia de stă să-i pleznească, și zic că nu-i a bună deloc.

**Brânză,
Jurnal dela
Beciul Domnesc**

Mamă, mă fac blondă!

Oare cât de bine ar fi fost să primești acest avertisment înainte ca odrasla ajunsă cu vreo doi-trei-patru ani înaintea majoratului să intre pe ușă cu un „look improspătat?” (blond e cazul cel mai fericit). Probabil că ai fi făcut o criză și ai fi rostit un NU răspicat, dar pusă în fața faptului implinit ai tendința de a spune că ai fi procedat altfel.

O înclinație a adolescenților, în sufletul cărora se petrec furtuni de emoții, este aceea de a dori să arate mai maturi decât sunt. Este adevărat că fetele sunt atinse într-o măsură mai mare de acest microb. De aici, machiaje stridente absolut nepotrivite la lumina zilei, îmbrăcăminte „de scenă” și o altă culoare la păr, pe care și curcubeul ar fi gelos! Ei, nu era mai bine blondă?

Și ca dezastrul să fie complet vopseaua a fost aplicată de colega de bancă sau de cea mai bună prietenă care nu știe nici să combine culorile, nici ce concentrație de decolorant să folosească astfel încât mândrețea de păr a ficei tale arată ca o mătură.

Primul impuls de a o duce cu forța la coafor să o tunzi băiețește trebuie înfrânat. Du-o la coafor ca să aflați împreună ce produse puteți folosi pentru protejarea părului. Învaț-o să se îngrijască înainte să îi arate colega de bancă ce frumoasă ar fi dacă s-ar vopsi. Discută cu ea despre vopsele, culori și produse cosmetice care o avantajează.

Fiica ta s-a făcut mare! Are dorințe, are temeri, are vise. Cel mai bine pentru voi ar fi ca tu, mama, să fii prietena ei. Nu-i nimic că vrea altă culoare la păr,

ajut-o să nu își distrugă părul. Vorbește cu ea și obișnuiește-o să vorbească cu tine. Dați o raită prin magazinele de cosmetice și schimbați păreri. Participați împreună la demonstrații de machiaj și coafat și schimbați păreri. Nu o ajutați să respingi tot ce îi place, după cum nu o ajutați nici să îi accepteți necondiționat toate mofturile. Dar tu ești adult și este responsabilitatea ta să îi modelezi (și) gusturile ținând cont de personalitatea ei. Este important să accepți că fiica ta nu e ca tine. Este important să vă respectați reciproc dorințele. Este important să știe că tu ești mama, nu inamicul numărul unu gata oricând de o ceartă. Este important să schimbați păreri!

**Andreea Kovácsnai
RĂDULESCU**

Agencia de Publicitate

sebeni fiul

 Agentia Sebeni&Fiul

Telefon: 0720.606.055

www.agentiasebeni.ro

office@agentiasebeni.ro

Noi îți colorăm imaginea

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

 Electromotoare

 Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7

Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

 GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL

Director: Alexandru PETRESCU

tel: 0787.89.86.36

gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL

www.brandcell.ro

brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov

tipogramm@yahoo.com

Tel/fax: 0268.42.77.60

PATINAJ VITEZĂ

Mihaela Hogaș, cea mai mare performanță de la Panțuru încoace

A trecut aproape o jumătate de secol, de când boberul Ion Panțuru, împreună cu frănarul Nicolae Neagoe, câștigau medalia de bronz, la Jocurile Olimpice de Iarnă, de la Grenoble. Până în 2016, aceasta a fost singura medalie olimpică a României, în sporturile de iarnă. Iată însă că după atâția ani, performanța a fost egalată, de o foarte tânără sportivă. Este vorba despre brașoveanca Mihaela Hogaș, de la Corona Brașov, care s-a întors recent de la Jocurile Olimpice de Tineret YOG 2016, din localitatea norvegiană Lillehammer, cu o la fel de prețioasă medalie! Sportiva, pregătită de antrenorul Bogdan Stănescu, a prezentat medalia de bronz, obținută în concursul de patinaj viteză, în proba mixtă, nou introdusă în acest sport. „Este cel mai important rezultat realizat la acest club, cel mai valoros, în ultimii 48 de ani, după performanța lui Panțuru și Neagoe, din urmă cu aproape o jumătate de secol. Mihaela, prin rezultatul ei, a adus din nou România pe un podium olimpic. Este rezultatul muncii ei, a antrenorului ei și este o consecință a creării unui sistem la sporturi individuale, de la selecție la performanță. Este un exemplu foarte bun, de ce se poate întâmpla în bine la sport, când se întâlnește ambiția, determinarea

și tenacitatea unui sportiv muncitor, cu un antrenor dedicat și pasionat de ceea ce face“, a spus președintele secției de sporturi individuale de la Corona Brașov, Cătălin Leonte.

Visul Mihaelei, Jocurile Olimpice din Coreea

„Jocurile Olimpice de Tineret au fost cea mai frumoasă experiență a mea. O organizare ireporșabilă, peste așteptările mele. Îmi doream o medalie și, cu multă dorință și cu muncă, am reușit. Team sprintul este o probă nouă în patinajul viteză, cu echipa formată din patru persoane.

Eu am făcut echipă cu o italiancă, cu un neamț și un norvegian. Medalia mi-a dat încredere și forță. Mai am doi ani până la Olimpiada de seniori din Coreea, pentru care mă voi antrena intens, cu prețul unor sacrificii sporite. În primul rând vreau să mă calific pentru această Olimpiadă, pentru că vor urma mai multe concursuri în această direcție și apoi să merg în Coreea, unde sper să vin în primele locuri. Este visul meu, pentru care mă voi pregăti în continuare, fără rabat“, a declarat Mihaela Hogaș „Toate echipele au venit într-un ecart de timp foarte strâns la Lillehammer, în maxim 2 secunde, ceea ce relevă

echilibrul evident al întrecerilor. Cei care au câștigat, au făcut-o datorită ultimului concurent, un corean, care deja aleargă în campionatul mondial de sprint și a făcut diferența. Am avut cu toții o experiență senzațională, iar performanțele anterioare au anunțat parcă această medalie. Mihaela câștigase înainte de această medalie, un concurs internațional de juniori, care a fost foarte tare. Am avut participări foarte bune în competițiile de Cupă Mondială, unde Mihaela a venit între primii 20 de participanți. La Olimpiadă, Mihaela a concurat în fața unui număr mare de spectatori, emoțiile au fost mari, dar ea a trecut cu bine peste asta. Eu cred că Mihaela va avea rezultate din ce în ce mai bune, pentru că muncește și face sacrificii foarte mari. Este singura sportivă care nu a lipsit nicio zi de la antrenament, pe toată perioada de pregătire de opt ani! Pe viitor, trebuie să facem un plan de pregătire mai elaborat și

sper într-o calificare la Olimpiada din 2020. Să nu uităm că sportiva a crescut an de an, că avem o pregătire continuă și eficientă, care nu poate duce decât la succes“, a spus antrenorul Bogdan Stănescu.

Lotul României, de fapt, echipa de la Corona Brașov

Lotul național de patinaj viteză al României este chiar la poalele Tâmppei, acolo unde se confundă practic cu echipa de la Corona Brașov. Este un conglomerat de valori, de care are grijă antrenorul Bogdan Stănescu, el fiind practic și antrenor și pedagog și nutriționist și chiar și șofer. Din păcate, în România nu există pistă de patinaj viteză pe distanță lungă, astfel încât, sportivii brașoveni sunt nevoiți, cu multe sacrificii, să se antreneze peste hotare, acolo unde și concurează.

„În antrenez pe acești sportivi din 2008, au format prima mea echipă, i-am pregătit de mici, iar acum câștigă concursuri internaționale de juniori și merg la Olimpiade. Este echipa Brașovului și, totodată, lotul României de patinaj viteză. Nu avem aici piste de 400 de metri, pe care să ne antrenăm, dar mergem și ne antrenăm afară.

HANDBAL

Corona, pe urmele Rulmentului...

După șapte ani, handbalul brașovean respiră din nou aerul înălțimilor. Echipa brașoveană Corona a reușit o calificare spectaculoasă în semifinalele Cupei EHF, continuând astfel tradiția Rulmentului, în competițiile europene intercluburi. Ultima dată s-a întâmplat în 2009, când Rulmentul făcuse același pas, dar a ieșit din Cupa EHF, fiind eliminată de Itxako Navara, din Spania, în penultimul act. Atunci, jucau la Brașov, printre altele, Barbosa, Stanca, Amariei, Alexandrescu, Gogărlă sau Barcan!

Acum, Corona vrea mai mult, iar rezultatul din „sferturi“ îi dă dreptate. Echipa brașoveană a reușit o spectaculoasă calificare în semifinale, fără să cunoască înfrângerea: 29-21, în deplasare și 21-21, acasă, cu Odense (Danemarca). Meciul de pe teren propriu a semănat și el cu partidele din perioada de glorie a Rulmentului, când tribunele erau pline. Acum, Corona se bazează pe Zamfir, Hotea, Cartaș, Mărcă sau Chiper. Și încă un amănunt: trei dintre jucătoare au evoluat incomplet vindecate, după traumatisme și au jucat pe semnătură,

dovedind fair-play: Cartaș, Zamfir și Chiper! După spectaculoasa calificare în semifinalele Cupei EHF la handbal feminin, handbalistele de la Corona Brașov și-au aflat și adversara din această fază avansată a competiției. Este vorba despre Metzigen (Germania). Echipa are în componență mai multe jucătoare din afara granițelor Germaniei, din Ungaria, Franța, Slovacia, Olanda sau Norvegia, iar cea mai bună marcatoare este Behnke Julia.

„Handbalul german are o cotă mare în Europa. Este o echipă valoroasă, iar noi avem informații despre ea, pe care vom încerca să le valorificăm. Pentru noi, important este să avem echipa validă, confruntarea din semifinale se va disputa, de asemenea, în dublă manșă și avem șansa noastră. Nu vreau să ne oprim aici“, a declarat antrenorul echipei brașovene, Bogdan Burcea. Dubla manșă se va disputa în luna aprilie, cu primul joc la Brașov. Să fie mai bine ca în urmă cu șapte ani, cu Itxako Navara?

FOTBAL

Un derby „care pe care“

A început sezonul de primăvară al ligii secunde de fotbal. Continuând pe linia tradiției, echipele brașovene nu au rupt gura târgului, în prima etapă după vacanța de iarnă. Cuvintele de ordine, la FC Brașov și Unirea Târlungeni, ar putea fi: incertitudine, sărăcie și nervozitate. Ambele echipe au pierdut, Târlungeni acasă (cu Vâlcea) și FC Brașov, în deplasare (la UTA). Situația „stegarilor“ începe să devină din nou alarmantă, pentru că nici vorbă de bani de la enigmaticii investitori. Nu au venit nici italienii, nici americanul sau neamțul. Liniște totală. Mai sunt bani cât pentru un meci, după care se ajunge la fundul sacului. Tocmai acum, când se încep jocurile, în preajma play-off-ului. Omul de afaceri Simon Maurer va plăti și diferența de bani din contractul de sponsorizare pe luna martie, astfel că FC Brașov va avea asigurate toate cheltuielile de organizare și pentru meciul următor. Dar, cam atât! Neliniște este și la Târlungeni, unde Unirea este jos, la propriu dar și la figurat, iar vremurile au devenit tulburi. Nu va fi întâlnire amicală, ci una cu „morți“ și „răniți“, un meci „care pe care“. Unirea are nevoie de puncte, în zona inferioară a clasamentului, FC Brașov, care tocmai a ieșit din zona play-off-ului, nu se poate gândi decât la victorie. De aici, clinciul care se va naște, cu orgoliile și polițele de plătit. Să nu uităm că în urmă cu un an, la un amical, desfășurat tot pe „Tineretului“, au fost mulți nervi, duritate și accidente. Și era, doar un „amical“. Acum nu va fi așa, amical adică, dar va fi aceeași situație, pentru că timpul și suporterii, în special ai „stegarilor“, nu mai au răbdare. Așadar, sâmbătă, de la ora 11,00, pe stadionul Tineretului, derby-ul orgoliilor nemăsurate dar și al speranțelor, care doar pălpaie: FC Brașov – Unirea Târlungeni.